

[Simonsen.]

ikke indbetalt de penge, man skulle efter aftalen. Det fremgår klart af redegørelsen, og det fremgår i øvrigt også af de bemærkninger, som folketinget har modtaget fra revisionsdepartementet. Derfor må det være naturligt for borgere i dette samfund at stille spørgsmålet: hvorfor skal man egentlig have besvær med selv at skaffe sig en bolig og betale derfor, når andre kan bryde ind i statens bygninger og bosætte sig dér uden at betale derfor? Hvorfor skal flittige mennesker betale en stor skat, mens andre kan lade være? Jeg ved vel, at der er en række beboere i Christiania, som opfylder deres forpligtelser som skatteborgere, men jeg ved så sandelig også, at der er en række beboere, som ikke gør det. Der er nogle, der heller ikke ville kunne gøre det, hvis de opholdt sig uden for Christiania, men der er stadig en række tilbage, som på en eller anden måde unddrager sig deres forpligtelser over for samfundet.

Man må også naturligt som borger i dette samfund stille spørgsmålet: hvorfor skal købmanden have besvær med at gennemføre et momsregnskab, når man kan have forretning i Christiania, hvor det samme ikke bliver pålagt? Jeg ved godt, der er mange, der vil sige: nå ja, det er sådan nogle latterlige argumenter at trække frem. Nej, det er ikke latterlige argumenter at trække frem, for det er et spørgsmål om, hvorvidt der skal være lige ret for alle borgere i dette samfund. Det kan ikke være rigtigt, at der er nogle mennesker, der ved at bosætte sig i en fristad skal unddrage sig alt ansvar. Alene den omstændighed, at fristaden ikke selv har levet op til den aftale, den tidligere regering indgik, er i og for sig for os tilstrækkeligt til at fastslå, at regeringen selvfølgelig kan gå i gang med nedrivningen af det areal, som man nævner i redegørelsen.

Hvad sker der i øvrigt ude i samfundet, hvis borgere ikke overholder en aftale, som de har indgået, eller hvis de ikke overholder de lovregler, som man skal leve under? Jeg tror ikke, at jeg behøver at give noget som helst svar, alle kender svaret på, hvad der sker. Det er netop problemet i det moderne samfund, at vi har fået så mange love og regler at leve under, at vi undertiden føler det som en svøbe, og når så mennesker kan fritage sig derfor ved at placere sig i en så-

kaldt fristad, så kommer denne svøbe til at virke dobbelt alvorlig.

Der er allerede sagt meget om de sociale problemer, og man kan naturligvis ikke afvise, at der er skabt heldige resultater af sociale behandlinger i Christiania, som bl. a. hr. Kjeld Olesen var inde på det, men jeg havde nær sagt, at selv den dårligste behandlingsinstitution inden for ungdomsnarkomanien kan jo fremlægge positive resultater. Det er for mig ikke noget positivt argument for et fristadsprojekt.

Vi erkender klart, at der er mennesker, som har svært ved at tilpasse sig det moderne industrisamfund, og vi er også parat til at hjælpe disse mennesker ud af deres vanskeligheder, men at samle disse mennesker i faldefærdige huse i et miljø med mange forskellige negative påvirkninger skaber efter vores opfattelse endnu flere sociale tabere. Og det spændingsmoment, som jo er indeholdt i selve begrebet Christiania, har i sig selv en magnetisk tiltrækningskraft for mennesker, som ikke har nogen som helst baggrund for naturlig placering. For hvad er det, der sker? Ja, næsten halvdelen af de mennesker, der bor derude, er efter redegørelsen udlændinge, tiltrukket af dette miljø. En stor del er kommet fra provinsen, tiltrukket af dette miljø, fordi det var spændende at se, hvordan en sådan fristad fungerer. Jeg ved vel, at man hævder, at beboerne, f. eks. når det drejer sig om stofmisbrug, selv søger at modvirke salg af stoffer i området, og at man gang på gang fortæller, at man har strenge regler, hvis man finder ud af, at der er nogle, der vil forhandle stoffer. Dertil vil jeg bare sige, at når det nu ikke lykkes, så hjælper det jo ikke.

Vi fik for et par måneder siden i folketingets socialudvalg en rapport om den almindelige stofmisbrugssituation, og her nævner politidirektøren i København de fire hovedcentre for stofforhandling i København. Christiania er et af dem. Politidirektøren gør i denne rapport klart, at dette område er det mest uoverskuelige af de fire, og at dette i forbindelse med beboernes holdning over for politiet gør det meget vanskeligt at danne sig et reelt indtryk af forholdene, men at det synes helt åbenbart, at der foregår hashrygning i næsten alle bygninger og i de ulovligt etablerede virksomheder. Ja men det kan vi da ikke acceptere, og hvor-